

יחי המלך

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

משיחות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א מליובאוויטש

גליון תקצט
ערב ש"ק פ' תולדות, ר"ח כסלו ה'תשס"ו

יוצא לאור על-ידי

תלמידי ה'קבוצה', "חיילי בית דוד" - בית משיח 770

במסגרת אגודת חסידי חב"ד באה"ק, תחת נשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

ק"ג שנה להולדת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א ונ"ה שנה לנשיאותו

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש

לכ"ק אדמו"ר שליט"א

מלך המשיח

מהרה יגלה אכ"י"ר

לעילוי נשמת

ר' יהודה ב"ר צבי הירש ע"ה סטראל
נפטר בש"ק פ' נצבים, ז"ך אלול ה'תשס"ה
ת. נ. צ. ב. ה.

ולזכות

זוגתו מרת טשארנא גיטל בת בראנטשע תח"י

סטראל

לאורך ימים ושנים טובות עד ביאת
גואל צדק, ומתוך בריאות הנכונה

נדפס ע"י בנם

הו"ח ר' שמואל זוגתו מרת מלכה שיינדל
ומשפחתם שיחיו סטראל

Eli Shagalov

B"H

HAIMISHE DRIVER
CAR SERVICE

24 Hour Service
15 Passenger Available

CellPhone: (323) 842-3666
Email: haimishedriver@yahoo.com

ב"ה

3 דבר מלכות

ההכרזה שתוכנה: התגלות מציאותו של מלך המשיח / משיחיות ליל ה'וש"פ תולדות החשוב

7 זמן הגאולה

סימן נוסף שנמצאים אנו ברגעים האחרונים / הזמן הנכחי ופרשת השבוע כאור הגאולה

10 המעשה הוא הטיקר

כיצד יכולים להמחין ל"כיבודים" כשמדובר בפקו"נ?! / הוראות למעשה בפועל

11 ילחום מלחמת ה' - וינצח

במקום לדאוג לבטחון עוסקים בעניני הבחירות! / שיחות בענין שלימות העם והארץ

13 יומן תשמ"ו - פרסום ראשון

פרק שיע"י / יומן מרחק מהנעשה ונשמע בבית חיינו 770 בענת תשמ"ו בחקופת ר"ח כסלו

צרוזר ברכות ושפע איחולים

לתמים היקר והנכבד, מראשי "היילי בית דוד", ראש וראשון לכל עניני משיח וגאולה ובפרט בשליחות היחידה שנותרה: קבלת פני משיח צדקנו בפועל ממש, רב פעלים ובעל מרץ, ממנהלי מערכת הקונטרס "יחי המלך" בבית חיינו - 770

החתן התמים מנחם מענדל שי שארף

לרגל בואו בקשרי השידוכין בשעה טובה ומצלחת עב"ג תחי

יה"ר שיבנו בית בישראל בנין עדי עד על יסודי התורה והמצוה כפי שהם מוארים במאור שבתורה - זוהי תורת החסידות, ויזכו לקבל פני כ"ק אד"ש משיח צדקנו בפו"מ, תיכף ומיד ממ"ש

יחי המלך

סניף ארה"ב: 383 Kingston Ave. #38, Brooklyn, NY 11213 • טל': 917-403-5618

סניף ארץ הקודש: ת.ד. 966 קרית שמואל, מיקוד: 26109 • טל': 8715-770 (04)

דואר אלקטרוני: yechy@neto.bezeqint.net • אינטרנט: www.moshiach.net/blind

ע"ק פ' תולדות, ג' כסלו: לא הודיעו על התוועדות שתתקיים. לאחר תפלת שחרית נערך קידוש ב-770, וחלק מאנ"ש והתמימים התוועדו.

בכלל כל הימים האחרונים מלאים בשירה וריקודים כשבכל פעם כ"ק אד"ש מסמן בידו הק' להגברת השירה (הקימו כאן "ארגון המשוגעים" שתפקידם לרקוד ולשיר בכל פעם שהרבי נכנס או יוצא). הניגון המושר בדרך כלל הוא הניגון החדש "דידן נצח".

השבת נפטר ר' אברהם (אייב) זקש (מאמן קבוצת כדורסל מארה"ב שהתקרר לרבי זוכה לקירובים נפלאים. ה' משתתף קבוע בהתוועדויות ונראה תמיד בניגונים מוחא כפיו ומניף ידיו בחוזק). הרבי הורה לסדר לו את סדורי ההלו' על חשבון המזכירות, וגם לשכור על חשבון המזכירות מי שיאמר קדיש לעילוי נשמתו.

עד כאן לשבוע מלא תוכן ועשיר באירועים, אשרינו מה טוב חלקינו... ב-770.

בהמשך למובא ביומן הבאנו צילום (מוקטן) מהגהת כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א על סעיף א' בשיחת ליל שמח"ת ה'תשמ"ו (נדפסה בלקו"ש חכ"ט ע' 358)

להלן פענוח קטע מהצילום (הכתי"ק בא בהדגשה):

אזוי ווי אלע הוראות וציוויים פון א נשיא בישראל, ובפרט א נשיא חב"ד - איז ידוע שיטת חב"ד, אז אע"פ וואס "הנשיא הוא הכל", דארף עס ניט בלייבן בא "צדיק באמונתו יחי", אפילו ניט בא התחלת וכללות "א"ת יחי" אלא יחי", נאך פון דעם אראפקומען פון דעם נשיא הדור אין "צדיק באמונתו יחי", דארף דער יחי' (חי"ת בפתח) דורכנעמען כל מציאותו פון דעם וועמען מען "באלעבט" און בפנימיות, דורך דעם וואס יעדער פון זיי טוט בעצמו עבודתו (כולל בנוד"ד - דער ענין השמח"ת) מיט זיינע כחות.

כס"ד. משיחת ליל שמחת תורה לפני הקפות, ה'תשמ"ו

א. סאין ידוע דברי כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו אז בשמחת תורה איז מצות היום בשמחה.

אזוי ווי אלע הוראות וציוויים פון א נשיא בישראל, ובפרט א נשיא חב"ד - איז ידוע שיטת חב"ד, אז אע"פ וואס "הנשיא הוא הכל", דארף עס ניט בלייבן בא "צדיק באמונתו יחי", אפילו ניט בא התחלת וכללות "א"ת יחי" אלא יחי", נאך פון דעם אראפקומען פון דעם נשיא הדור באה"ת ע"פ אראפקומען אין "צדיק באמונתו יחי", דארף דער יחי' (חי"ת בפתח) דורכנעמען כל מציאותו בפנימיות, דורך דעם וואס יעדער אע טוט בעצמו עבודתו (כולל בנוד"ד - דער ענין השמח"ת) מיט זיינע כחות.

דער אופן ווי דאס קומט אן פון דעם נשיא הדור צו יעדער מענטש פון דעם דור בכל העולם כולו - איז דאס לכל לראש דורך זיינע שלוחים און שלוחי שלוחים (וארום שליח עושה שליח ביו אפילו מאה שלוחים), וואס יעדערער פון זיי איז שלוחו של אדם כמותו.

Handwritten notes in Hebrew, including dates like '92 15' and '92 14'.

Large handwritten notes and signatures in Hebrew, including a signature that appears to be 'אין צדק'.

באופן חריף). הנ"ל ביקש שכולם יגידו בכל יום את הפרקים כ, כב, סט שבתהילים ויתנו צדקה. בענין זה דיברו גם רפ"מ כץ והספרן רש"ב לוינ.

בסוף הסעודה נעמדו כל המשתתפים ואמרו את שלשת פרקי התהלים הנ"ל (אותם הקריא רפ"מ כץ) ונתנו צדקה. אחר-כך קמו כל הקהל על רגליהם ויצאו בריקודים סוערים ונלהבים בדומה להקפות של שמחת תורה כשהמשקה נשפך כמים. בפי כולם הושר המארש שחובר לכבוד יום הבהיר ר"ח כסלו. אשרי עין ראתה כל אלה!

לאחר-מכן התיישבו להתוועד בקבוצות סביב המשפיעים השונים עד אור הבוקר.

היה זה שיאו של השבוע בו שרתה ב-770 שמחה עצומה, כאשר לפני כל תפילת מנחה וערבית שר הקהל והרבי שליט"א מעודד כל העת את השירה. כמו כן התקיימו ריקודים בכל יום לאחר שעות הסדרים בכל הישיבות וערכו התוועדויות כל זאת בהמשך לשיחתו הק' של הרבי שליט"א בהתוועדות שבת חיי שרה על ענין השמחה.

נודע שאתמול באו לביתו של הרבי (לרבנית) שני עורכי דין בנוגע לדיון שאמור להתקיים בבית המשפט ביום י"ט כסלו.

עוד נודע בנוגע לכניסתם של ראשי אגו"ח אתמול לכ"ק אד"ש, שרצו להציע לכ"ק אד"ש הצעה מסוימת (לפי השמועה ביקשו להציע "פשרה" תמורת ביטול המשפט). כ"ק אד"ש דיבר בהתרגשות גדולה במשך זמן ארוך ביותר ובכאב עצום. כמה פעמים אף הקיש בחזקה בידו הקדושה על דופן החדר. את ההצעה שהציעו שלל מכל וכל כשהוא מרים את קולו הק' עד כדי צעקה שאסור להסכים לשום "פשרה" וכו'. הרבי התבטא: "מ'זאל וויסן אז דאס איז מלחמה מיט די זאלע רביים" [שידעו שזוהי מלחמה עם כל הרביים] ומנה את כולם, "און מ'זאל וויסן אז די מלחמה איז ניט אויף די ספרים נאָר אויף דער ביינקל" [=שידעו שהמלחמה אינה על הספרים אלא על הכסא] (הנשיאות), והראה בידו הק' על הכסא!

בין הדברים התבטא הרבי: "היכן המסירות נפש של החסידים? אמירת תהלים וכיו"ב?", הרבי הביא דוגמא מחוג מסוים שקבעו תענית אודות איזה ענין שבזה רואים שנוגע להם הענין, וכאן לא נראה שנוגע משהו... (בנוגע לפועל כשרצו לקבוע תענית בקשר לזה - הרבי התנגד, ואמר שאין זה עניינו לגזור תענית).

הרבי שאל את הנוכחים האם כל אחד מהם אמר תהלים ונתן צדקה להצלחת הענין. בהמשך אף פנה לאחד מהם בשמו ושאלו האם הוסיף בצדקה? לאחר אמר: חשבת ע"ד תענית?

הרבי ציטט את הפסוק "בזעקך יצילוך קבוציך" והסביר שלמרות שלכאורה משמעות הפסוק היא בלשון תמיהה, הרי האמת היא שכאשר מתכנסים יחדיו לתורה, לתפילה ולצדקה, פועלים ישועה. הרבי ביקש "שיהפכו את העולם" בהתעוררות להוסיף בשלשת הקווים דתורה, תפלה וצדקה.

י"ק פּהָפּי ר"ח כסלו: היום הוא יומא דפגרא מסדרי הישיבה מצד הנהלת הישיבה, וכולם הלכו למבצעים. לצורך כך הביאו שמונה טנקים כנגד השנים שעברו תשל"ח - תשמ"ו.

לפני השקיעה הורידו מחדר הועד להפצת שיחות מכונת דפוס, הניחוה בחדר הספרי' של הרבי הקודם (ליד המעלית) והחלו בהדפסת התניא עד שבמשך הלילה הדפיסו 300 עותקים (כפי הנראה בהוראת כ"ק אד"ש).

ההכרזה שתוכנה: התגלות מציאותו של מלך המשיח

תוכנה של ההכרזה "יחי אדוני המלך דוד לעולם" הוא התגלות מציאותו דמלך המשיח ועי"ז ולאחרי זה באה התגלותו לעין כל ע"י פעולותיו כו' ● עיקר החידוש דביאת המשיח הוא בהתגלות מציאותו, כי, כל פרטי הענינים שלאחרי זה (התגלותו לעין כל ע"י פעולותיו לגאול את ישראל, וכל הענינים דימות המשיח), באים כתוצאה והסתעפות מהתגלות מציאותו, וכלולים בה ● צריך כאו"א מישראל להוסיף ביתר שאת וביתר עוז בהדגשת הענין ד"כל ימי חיך להביא לימות המשיח", על-ידי-זה שכל מציאותו, תיכף כשניעור משנתו, חדורה בהחיות דמשיח ● משיחות ליל ה', אדר"ח כסלו, וש"פ תולדות ה'תשנ"ב - מוגה

אלא) להתגלות **עצם הנשמה ממש**, שזהו אמיתת ענינו של משיח (הן ניצוץ משיח שבכאו"א מישראל, והן ועאכו"כ משיח הכללי), העצם דישראל שלמעלה מבחי' היחידה.

ויש לומר, שענין זה מרומז בלשון הכתוב² "מצאתי דוד עבדי בשמן קדשי משחתיו" - "מצאתי" (גם) מלשון "מצוי", שמורה על עצם המציאות שהוא למעלה מתואר וגדר כו', למעלה גם מגדר של מציאות, ורק מפני שמוכרחים להשתמש בביטוי מסוים משתמשים בלשון "מצוי" (כנ"ל*), היינו ש"מצאתי דוד עבדי" קאי על העצם דנשמת

א. ע"פ הידוע שכל הענינים דלעתיד לבוא תלויים במעשינו ועבודתינו כל זמן משך הגלות¹, מובן, שבעבודת ההכנה להגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקינו צ"ל מעין ההתחדשות ש"עתידיים להתחדש כמותה", בדוגמת החידוש דמולד הלבנה, שהו"ע התגלות העצם דישראל, עצם הנשמה שלמעלה גם מבחי' היחידה:

נוסף על המדובר כמ"פ שהגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקינו באה עי"ז שכאו"א מישראל מגלה ניצוץ משיח שבו, בחי' היחידה (כנ"ל*) - יש להוסיף ולתקן שעיקר הכוונה היא (לא לבחי' היחידה שהיא א' מחמשה שמות שנקראו לעצם הנשמה,

(1) תניא רפ"ז.

(2) בתהלים מזמור פ"ט - שממנו באים למזמור צד"ק, השיך במיוחד לשנה זו, שנת הצד"ק.

(* ס"ה בהשיחה - סה"ש תשנ"ב ח"א ע' 126.

(* ס"ב בהשיחה - סה"ש תשנ"ב ח"א ע' 122.

שכאשר החיות דכאו"א מישראל הוא בענין המשיח הנ"ל, ה"ז מביא (בדרך ממילא) למעמד ומצב דימות המשיח, שהעצם דישראל יהי' בהתגלות בפועל ממש; ובוזה גופא "לימות המשיח" לשון רבים, די"ל שרומז על שתי התקופות הכלליות שבימות המשיח⁶, ורומז גם על כל ריבוי העליות שיהיו בימות המשיח באופן של הליכה מחיל אל חיל עד אין קץ.

ובפרטיות יותר:

הענין ד"כל ימי חיך להביא לימות המשיח" מתבטא בכך שתיכף כשניעור עצם הנשמה (שמתגלה עצם מציאותו ורק העצם) מרגיש בנשימת האויר ענינו של משיח⁷ – אויר של משיח ובלשון חז"ל⁸ "רוחו של מלך המשיח".

ויש לומר ש"אויר (רוח) של משיח" הוא למעלה גם מ"אוירו" של משיח¹⁰, כי אויר של משיח מורה על ההתגלות דמשיח ע"י פעולותיו (כמו "ילחם מלחמות ה" עד ש"נצח"¹¹, וכיו"ב), משא"כ אויר של משיח מורה על העצם (חיות) דמשיח, כלומר התגלות מציאותו (מציאות שקיימת גם לפני¹²

(6) ראה לקו"ש חכ"ז ע' 198 ואילך. ועוד.

(7) וגם בעת השינה נושם האויר של משיח, אלא שאינו מרגיש זה, ולכן עיקר הענין ד"למען תזכור... כל ימי חיך להביא לימות המשיח" מתחיל כשניעור משנתו (ועיי"ז נפעל גם בעת השינה).

(8) ב"ר פ"ב ד. פ"ח, א.

(9) זח"ג לד, ב. נת' בלקוטי לוי"צ לח"ג ע' ריט ואילך.

(10) כידוע ש"אויר" אותיות אור י', שהיו"ד* הוא מקור ה"אויר", וכפי שרואים במוחש שאור הנר הוא כשיש אויר סביב האור (ובלא אויר יכבה ולא יאיר כלל), היינו, שהאויר הוא מקור האור (כמבואר בדרושי חנוכה (תו"א) מקץ מב, ג. וראה גם ספר הערכים חב"ד (כרך ב) מע' אויר. וש"נ).

(11) רמב"ם הל' מלכים ספי"א.

(* שרומז גם על הי"ד שבנופש האדם, יו"ד עקב, נקודת היהדות, בחי' היחידה, ועד לעצם הנפש שלמעלה גם מבחי' היחידה.

משיח שלמעלה מתואר וגדר (למעלה גם מבחי' יחידה הכללית), שלכן נקרא בשם "מצוי" ("מצאתי"); ולח"ז "בשמן קדשי משחתיו", ש"שמן" מורה על בחי' היחידה הכללית שבנשמת משיח, שחודרת בכל עניניו, בדוגמת השמן שמפעפע בכל דבר³.

וענינו בעבודת כאו"א מישראל – שגם לפני שפועל בעצמו התגלות בחי' היחידה, ביטול והודאה והתמסרות להקב"ה [ועד שנמצא במעמד ומצב שאין לו להרהר בדברי תורה⁴, ובודאי לא בחי' היחידה שבתורה פנימיות התורה] – ישנה עצם מציאותו, עצם הנשמה, ו"דיעה" זו (רק – שניעור משנתו) פועלת ומביאה לכל עניני העבודה בפועל ממש כפי שחזורים בהתגלות דעצם הנשמה, וזהו אמיתת הענין דביאת המשיח, שהעצם דישראל הוא בהתגלות בפועל ממש (כנ"ל*).

ב. ויש לומר שענין זה מרומז בלשון חז"ל "כל ימי חיך להביא לימות המשיח":

"כל ימי חיך" – פירושו בכל רגע ורגע שהאדם חי, הן ביום והן בלילה, הן ער והן ישי, שגם אז הוא חי ע"י נשימת האויר ("כל הנשמה תהלל י-ה", "על כל נשימה ונשימה שאדם נושם כו"⁵) שמוכרח להיות בכל רגע ורגע (משא"כ אכילה ושתי'), ו"כל ימי חיך להביא לימות המשיח" – פירושו שהחיות שלו (בכל רגע ורגע) הוא בהבאת ימות המשיח, כלומר, לא רק בשעה שחושב ומדבר ועושה פעולות להביא המשיח, אלא עצם חיותו ("חיך") הוא להביא לימות המשיח.

ויש להוסיף בדיוק הלשון "להביא לימות המשיח" – "להביא" דייקא, ולא בלשון הרגיל "לרבות", ו"לימות המשיח" לשון רבים –

(3) ראה חולין צז, רע"א. שו"ע יו"ד סק"ה ס"ה.

(4) ראה שו"ע אדה"ז או"ח (מהדר"ת) ס"א ס"ו.

(5) תהלים בסופו. ב"ר פי"ד, ט. דב"ר פ"ב, לו.

(* ס"ט בהשיחה - שם ע' 129.

הננו מגישים בזאת לקהל קוראינו שיחיו – חלק שישי מתוך יומן מהנעשה ונשמע ב"בית חיינו" 770 בשנת תשמ"ו

בהזדמנות זו אנו פונים לכל מי שיש תחת-ידו יומנים או רשימות משנת תשמ"ו – לשולחם אלינו כדי לזכות בהם את הרבים, וזכות זו תעמוד לו ולכל בני-ביתו

נערך ע"י מערכת "יחי המלך" - ע"פ רשימה פרטית*, 'בלי אחריות'

י"ב ז' כ"ט ארתון, אר"ב י"ב פ"ח ר"ח כ"ט: כ"ק אד"ש נסע היום לאוהל וחזר כשעה אחרי השקיעה. את תפלת ערבית התפלל הש"ץ בניגון של יום טוב.

בצאת כ"ק אד"ש מהתפילה סימן בידו הק' להגברת השירה, מיד אחר-כך יצאו כל הקהל החוצה והחלו בריקודים סוערים שארכו שעה ארוכה, תוך כדי אמירת "לחיים". כשיצא כ"ק אד"ש לביתו עודד את השירה האדירה בתנועות ידיים נמצרות להגברת השירה והשמחה.

היום נודע שכ"ק אד"ש הואיל להגיה את השיחה שנאמרה בהתוועדות ש"פ חיי שרה אודות שליח - משיח, והורה להדפיסה ביחד עם השיחה המוגהת של ליל שמח"ת שנה זו בנוגע לשלוחים של נשיא דורנו – משיח שבדורנו (ראה צילום כתי"ק בסוף המדור).

לקראת השעה 9:00 בערב ה' ביהמ"ד הגדול ערוך ומוכן לסעודת הודאה לרגל יום הבהיר ר"ח כסלו, ולאורכו הונחו שורות ארוכות של שולחנות ערוכים עם נרות דולקים, מתחילת הפירמדה המערבית עד ארון הקודש, כשמעל תלו תמונה ענקית של כ"ק אד"ש וכן שילוט.

בשעה היעודה התמלא האולם בקהל עצום שכלל גם את כל תלמידי הישיבות (כולל מוריסטאן), האברכים באו לבושים בסירטוק לכבוד היו"ט. ליד כל מנה הניחו את השיחות המוגהות שיצאו לאור לאחרונה, וכן את ההנחה מהתוועדות ש"ק האחרונה מ"ועד הנחות התמימים" ומ"ועד הנחות בלה"ק".

פתח את הכנס המארגן ר' מאיר הארליג ב"גוט יו"ט" כו'. אח"כ חזר ר' יואל כהן על השיחה המוגהת שיצאה היום, ור"מ מענטליק המשיך וביאר את השיחה הנ"ל.

בהמשך ה' הנושא המרכזי משפט הספרים. ר"ז גורארי' סיפר מה שאמר כ"ק אד"ש אתמול בבוקר לחברי אגו"ח מדוע לא אומרים תהלים ולא נותנים צדקה (הוא אמר שהרבי התבטא

(* עריכת היומן נעשתה ע"פ מספר יומנים של אנ"ש והתמימים אשר שהו באותה תקופה ב"בית חיינו" - 770, והעלו על הכתב את אשר ראו בעצמם או שמעו מאחרים. מטבע הדברים יתכן שנפלו אי-אלו טעויות ביומנים אלו אשר חלקם נכתב לעיתים בצורה בלתי ברורה, ואנו מתנצלים ע"כ מראש ר"שיאות מי יבין".

ובטחונם של היהודים והלא-יהודים הגרים בארץ ישראל, ואח"כ להתעסק בדברים אחרים. [.] והלואי שהדברים האמורים לעיל יעזרו עכ"פ מכאן ולהבא, לפחות במקצת, ואולי יצטרפו עוד כמה אנשים שיתחילו לזעוק על המצב האיום בלי בושה ולא מאחורי הפרגוד, ובפרט בין אלה הנמצאים בארץ הקודש. ואם יש צורך - לדפוק על השולחן, כי יש לזכור שזהו דבר שתלוי בו בטחון הארץ כפשוטה!

והתוצאה המיידית מן המחאה תהיה - לא למסור רחמנא-ליצלן עוד שטחים הנמצאים ביד ישראל, לא להעלים (אפילו אם הדבר גורם צער) את ההיזק הרב והצרות הנובעות ממסירת שדות הנפט למצרים, ועוד ועוד.

(משיחת י"ט כסלו ה'תשמ"ג - בלתי מוגה)

אני מקוה שתיכף מיד יהי ראש הממשלה שם משיח צדקנו

. . . כ"ק אדמו"ר שליט"א: אינני מתערב בפוליטיקה. ועוד והוא העיקר - אני מקוה שתיכף מיד יהי ראש הממשלה שם משיח צדקנו.

אבל במשך הרגעים עד שיבוא משיח, אזי צריך שתהי' השיטה כפי שהיתה השיטה שלו, שאי-אפשר לוותר על אף שעל מכל השטחים.

ויש לעשות זאת בדרכי שלום, כי דוקא עי"ז יהי' שלום במדינה, ובסביבותי, משא"כ כשיתחילו לוותר - אין לדבר סוף, וככל שיתנו להם, תתגבר תאוותם של שונאי ישראל שיתנו להם עוד ועוד, שזה יביא דוקא לתוצאות של היפך מנוחת הנפש, והיפך השלום. (מדברי כ"ק אד"ש לנציג "קול ישראל" בחלוקת הזולרים, ו' ניסן ה'תש"נ - בלתי מוגה)

המדור הבא מוקדש לעילוי נשמת הרה"ח זלמן לייב ב"ר יעקב יצחק ע"ה עסטולין

נפטר ביום ט"ו אדר א' ה'תשס"ה

ת. נ. צ. ב. ה.

יה"ר שתיכף ומיד ממש יקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכם בגאולה האמיתית והשלימה

ברכות מזל טוב, מזל טוב!

לבכיר תלמידי התמימים - "חיילי בית דוד", עוסק במסירה ונתינה ובמרץ רב בכל עניני כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א ובפרט בהפצת בשורת הגאולה והגואל, חברנו למלאכת הקודש במוסד של הרבי מה"מ אגודת חסידי הב"ד באה"ק ת"ו

החתן התמים **אברהם מוילרניצ'יק** שי'

לרגל בואו בקשרי השידוכין בשעה טובה ומצלחת עב"ג תחי'

יה"ר שיבנו בית בישראל בנין עדי עד על יסודי התורה והמצוה כפי שהם מוארים במאור שבתורה - זוהי תורת החסידות, ויזכו לקבל פני כ"ק אד"ש משיח צדקנו בפו"מ, תיכף ומיד ממ"ש

למלכות¹²) בתור מלך המשיח, ולאחרי התגלות **מציאותו** (אוי"ר שבאין ערוך מאורו של משיח), מתחילה ההתגלות לעיני כל ע"י **פעולותיו** אור של משיח).

ועפ"ז מובן שעיקר החידוש דביאת המשיח הוא בהתגלות **מציאותו** ("מצאתי דוד עבדי"), כי, כל פרטי הענינים שלאח"ז (התגלותו לעין כל ע"י פעולותיו לגאול את ישראל, וכל הענינים דמות המשיח), באים **כתוצאה והסתעפות** מהתגלות מציאותו, **וכלולים בה**, כשם שמולד הלבנה כולל התגלות אורה באופן של הוספה מרגע לרגע עד למילוי ושלימות הלבנה.

ויומתק בדיוק הלשון "כל ימי חיך להביא לימות המשיח" - שהחיות ("חיך") כשנתגלתה מציאותו **מביאה** (בדרך ממילא) **לימות המשיח**, כיון שמציאותו (חיותו) כוללת כל פרטי הענינים דמות המשיח, שכולם כלולים בהתגלות עצם מציאותו (מולד הלבנה).

ג. ובלוועל לפועל - "המעשה הוא העיקר"¹³:

כיון שכבר הי' מולד הלבנה ("שהם עתידים להתחדש כמותה") בראש חודש כסלו "ראש חודש של גאולה", חודש השלישי (שקשור עם גאולה השלישית וביהמ"ק השלישי) דשנת ה'תשנ"ב (הי' תהא שנת נפלאות בה, בכל מכל כל) - צריך כאו"א מישראל להוסיף ביתר שאת וביתר עוז בהדגשת הענין ד"כל ימי חיך להביא לימות המשיח", עי"ז שכל מציאותו, תיכף כשניעור משנתו, חדורה בהחיות דמשיח (שזוהי עצם מציאותו של כאו"א מישראל, משיח שבו) שמביאה לימות המשיח.

(12) "מאותן הבאים מבני דוד ועדיין הי' להם ממשלה גם בגלות . . . כגון רבינו הקדוש" (חדא"ג מהרש"א לסנהדרין צא, ב).

(13) אבות פ"א מ"ז.

וענין זה יכול וצריך להיות גם ברגע זה - ע"י התעוררות מחודשת בתוקף מחודש **דעצם הנשמה** (ע"ד ניעור משנתו) "להביא לימות המשיח", עי"ז שמוסיף עוד "מצוה אחת" כדי להכריע את עצמו ואת כל העולם כולו לכף זכות ולהביא לו ולהם תשועה והצלה¹⁴.

וכל זה - לאו דוקא בענינים נעלים הקשורים עם בחי' היחידה, כמו לימוד והפצת תורת החסידות, יחידה שבתורה, אלא גם (ובעיקר) בענינים פשוטים, כמו נתינת צרכיו הגשמיים של יהודי, הקשורים עם עצם מציאותו (נשמה בגוף¹⁵), כולל ובמיוחד הצרכים הנוספים דחודש כסלו, בימי חנוכה, **"ימי שמחה והלל"**¹⁶, שמוסיפים בסעודות של שמחה¹⁷, כולל גם המנהג דנתינת מעות חנוכה (כפי שנהגו רבותינו נשיאינו¹⁸), ולפנ"ז בסעודות והתוועדויות של שמחה דימי הגאולה יו"ד וי"ט כסלו.

ד. ויה"ר והוא העיקר - שבתחלת חודש כסלו, חודש הגאולה, תבוא בפועל ובגילוי הגאולה האמיתית והשלימה, התחלת הגאולה ושלמותה, ע"י משיח צדקנו - "יעמוד מלך מבית דוד כו", עד ש"יתקן את העולם לעבוד את ה' ביחד, שנאמר¹⁹ אז אהפוך אל עמים גו' לעבדו שכם אחד"¹¹.

וכמרומו גם בסיום וחותם ההפטרה דשבוע שעבר ובהתחלת פרשת השבוע:

ההפטרה דשבוע שעבר מסתיימת בהכרזה

14) קידושין מ, רע"ב. רמב"ם הל' תשובה פ"ג ה"ד.

15) גוף גשמי שהתהוותו מ"מהותו ועצמותו . . . (ש) הוא לבדו בכוחו ויכולתו לברוא יש מאין" (תניא אה"ק ס"כ), ובו דווקא היא בחירת העצמות (ראה תניא פמ"ט. סה"ש תורת שלום ע' 120 ואילך).

16) רמב"ם הל' חנוכה פ"ג ה"ג.

17) ראה לקו"ש ח"י ע' 142 ואילך. ושי"נ.

18) "היום יום" כ"ח כסלו. וראה לקוטי לוי"צ אגרות-קודש ע' שנת.

19) צפני"ג, ג, ט.

השומע יצחק ליי²³ ("יצחק")²⁴, ולא עוד אלא שפועל גם על אה²⁵, הן הבירור דלבן (בפרשת ויצא) והן הבירור דעשו (בפרשת וישלח), "עד אשר אבוא אל אדוני שעירה"²⁶, "בימי המשיח, שנאמר²⁷ ועלו מושיעים בהר ציון לשפוט את הר עשו והיתה לה' המלוכה"²⁸ – תיכף ומיד ממש. ■

בהמשך הפרשה (כז, כח ובפרש"י) "ויתן", "יתן ויחזור ויתן".

23 וירא כא, ו.

24 ולהעיר שלעתיד לבוא יאמרו ליצחק דוקא "כי אתה אבינו" (ישעי' סג, טז. שבת פט, ב. וראה תו"א פרשתנו יז, ג. תו"ח שם ד, ד ואילך. ועוד).

25 להעיר ש"תולדות יצחק" הם "יעקב ועשו האמורים בפרשה" (פרש"י ריש פרשתנו).

26 וישלח לג, יד.

27 עובדי' בסופו.

28 פרש"י וישלח שם.

"יחי אדוני המלך דוד לעולם"²⁰ – נצחיות מלכות דוד שנמשכה במלכות שלמה, ששלמותה ע"י המלך המשיח שהוא "מבית דוד ומזרע שלמה"²¹ – שתוכנה של הכרזה זו הוא התגלות מציאותו דמלך המשיח.

ועי"ז ולאח"ז באה התגלותו לעין כל ע"י פעולותיו כו' – כמרומז בהתחלת פרשת השבוע: "ואלה תולדות יצחק" – שהלידה ("תולדות") דמלך המשיח (התגלות מציאותו) היא באופן גלוי לעין כל ("ואלה"²²), עד ש"כל

20 מלכים-א א, לא.

21 סהמ"צ הרמב"ם מל"ת ש"ב. פיה"מ סנהדרין ר"פ חלק יסוד הי"ב. אגרת תימן.

22 ובפרטיות יותר: לא רק "אלה", אלא "ואלה" (בתוספת וא"ו*), "מוסיף על הראשונות", וע"ד מ"ש

(* ולהעיר מהשייכות דאות וא"ו להגאולה - חמשה ואר"ן ד"יעקוב" (פרש"י בחזקתי כו, מב).

המדורים "דבר מלכות" ו"זמן הגאולה" מוקדשים

לעילוי נשמת **אורי אהרן יואל** בן **יוסף ארי' לייב זיל** – נלב"ע ביום ב' טבת ה'תשכ"ב

ולעילוי נשמת **פאולין רות** בת ר' **יצחק ע"ה** – נלב"ע ביום ב' רח"ה"ש, ז' סיון ה'תש"ס

ולעילוי נשמת מרת **חשא** ב"ר **נטע אורי ע"ה**

ובעלה ר' **יוסף ארי' לייב** ב"ר **משה באר ע"ה**

ולע"נ ר' **מאיר** ב"ר **עבי ע"ה שנאל**

יה"ר שתיכף ומיד ממש יקויים היעוד "הקיצו ורגנו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמתית והשלימה

ולזכות זוג' – תבלחטי"א – מרת **חי' רחל** בת **שפירנצא שנאל**

ולזכות כל בני משפחותיהם שיחיו – לברכות עד בלי די

היכוננו היכוננו!

למבצע המנויים הגדול לרגל הופעת גליון ה-600 של "יחי המלך"

פרטים נוספים בגליונות הקרובים

במקום לדאוג לבטחון עוסקים בעניני הבחירות!

ענין זה שמדברים אודותיו עתה* – רק קומץ אנשים יכולים להשפיע בנדון, אך בעוונותינו הרבים הם יושבים ושותקים!

לכאורה היו צריכים לצאת בזעקות מחאה: הייתכן?! – אך אף-על-פי-כן עוסקים בכל דבר, רק לא בדבר זה. ובעיקר עוסקים בחישוב הקולות שתקבל מפלגה פלוגית בבחירות הבאות.

נכון, זה דבר חשוב – אך ראשית-כל יש להבטיח עניני פקוח נפשות! ענינים של "גאון יעקב"! ענינים של קידוש השם והפכו!

ובמקום זה יושבים ועושים חשבונות, מה כדאי יותר למפלגה. והיות ובמפלגה עצמה ישנם כמה מנהיגים, יש להתחשב עם דעת כולם.

על-פי התורה קיים כלל ש"דבר אחד לדור!" אין "שני דברים לדור". אפילו הכהן הגדול שהיה קודש הקדשים, המובחר בין הכהנים, היה צריך להיות אחד בלבד: המדובר הוא ב"קודש הקדשים", כמו שכתוב "ויבדל אהרן להבדילו קודש-קדשים" – לא סתם קודש – ולמרות זאת אומרת תורת חיים, הוראה בחיים שאסור לעשות שני כהנים גדולים משום איבה!

וכאן, במפלגות, הסדר הוא שאין מפלגה שאין בראשה שנים, שלשה, ארבעה או חמשה מנהיגים, ש"אין דעותיהם שוות", דבר המקשה על קבלת החלטות.

העובדה שיש יותר ממנהיג אחד אינה כמו בב"ד (כביכול) שכולם בדעה אחת – אלא כאן כל אחד אומר ההיפך מן השני, שהרי "אין דיעותיהם שוות", ובפרט כשמתערבים פניות אישיות וכו' – שאכה"מ לדבר בענין שאינו שבחן של ישראל.

מזכירים זאת רק בדרך אגב, ולא סתם "דרך אגב", אלא משום שדבר שכואב אין ברירה וחייבים לצעוק! האדם הצועק יודע שהצעקה לא תועיל להחלשת הכאבים, אבל הוא צועק לא משום שכך אומר שכלו – אלא משום שכואב לו!

ובענין זה קיימת עכ"פ איזו תקוה:

כשיצעקו פעם אחר פעם, ולא מאחורי הפרגוד אלא בפומבי, ויראו שלא מתביישים וצועקים, ויכול להיות שימשיכו לצעוק גם ביום הבחירות – אולי הדבר יעזור סוף-סוף, והממונים על הדבר יסדרו להם סדר עדיפויות נכון יותר, להבטיח לכל-לראש את שלומם

(* המדובר לפנ"ז בהשיחה: החסרון שישנו ב"גאון יעקב" אצל המנהיגים בא", כפי שהדבר התבטא בין היתר בהחזקת חיילים ישראלים בתוך לבנון זמן רב ללא נתינת אפשרות לסיים את מבצע "שלום הגליל" במהירות, והקמת "ועדת חקירה" על אירועים שנעשו במחנות הפליטים "סברה ושתילה" שלא ע"י יהודים.

כיצד יכולים להמתין ל"כיבודים" כשמדובר בפיקוח נפש!?

כאשר מעוררים שיש לעסוק בענין מסויים, נעשה סדר שלכל לראש צריכים לארגן אסיפה, ובאסיפה זו יחליטו שצריכים לארגן עוד אסיפה וכו'... – אין זמן לאסיפות, "משיח צדקנו שטייט הינטערן וואנט"..." "הנה זה עומד אחר כתלנו"¹, ובמילא, צריכים להשלים את העבודה הפצת המעיינות חוצה בפועל ממש, "כל יומא ויומא עביד עבידתי"², ובמקום זה – עושים "אסיפות"...

[. .] כיצד יכולים לשבת בשלוחה – כאשר יודעים שישנו פס"ד ברמב"ם³ שהעולם כולו שקול, וע"י "מצוה אחת, הרי הכריע את עצמו ואת כל העולם כולו לכף זכות, וגרם לו ולהם תשועה והצלה"!!! כלומר, לא זו בלבד שביכלתו לפעול איזה תיקון בעולם, אלא ביכלתו לגרום "תשועה והצלה" לכל העולם! וכיצד יכולים "להתנפח" ולהמתין ל"כיבודים" – כאשר יודעים שמדובר אודות יהודי שנמצא במצב של פיקוח-נפש, שאז צריך אפילו "כהן-גדול" להפסיק באמצע עבודת יום הקדוש בקודש הקדשים, ולצאת לפנות גל של אבנים, אפילו על הספק וספק ספיקא⁴ – שמא יוכל להציל יהודי שנמצא שם!!

יעשה כאו"א חשבון צדק בנפשו: כמה "נרות להאיר" הדלקת בערב שבת זה, וכמה "נרות להאיר" הדלקת ביום שלפנ"ז?!!...

הגיע הזמן להתעורר מהאדישות והתרדמה – כלשון הרמב"ם³: "עורו ישנים משנתכם ונרדמים הקיצו מתרדמתכם", ולזרוק את עצמו ("אריינווארפן זיך") מתוך מסירה ונתינה בעבודה הפצת המעיינות חוצה.

(משיחת ש"פ תולדות, מבה"ח וער"ח כסלו ה'תשמ"ה - בלתי מוגה)

(1) שה"ש ב, ט. וראה "קול קורא" שנדפס ב"הקריאה

והקדושה" סיון תש"א. אגרות קודש אדמו"ר מוהרי"צ (4) יומא פג, א – במשנה. רמב"ם הל' שבת פ"ב הל"ח. ח"ה ע' שסז. ועוד.

טושו"ע ואדה"ז או"ח סשכ"ט ס"ג.

(2) זח"ג צד, רע"ב.

המדור הבא מוקדש לעילוי נשמת

ר' ברוך אשר ב"ר זאב ע"ה שמואלי - נפטר ביום ש"ק פ' בהעלותך, י"ד סיון ה'תשס"ג

ומרת גי'שא גני' בת ר' אפרים ע"ה - נפטרה ביום ש"ק פ' ויחי, ט"ז טבת ה'תשס"ד

ת. נ. צ. ב. ה.

יה"ד שתיכף ומיד ממש יקויים העידן "הקיצו ורגנו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמתית והשלימה

סימן נוסף שנמצאים אנו ברגעים האחרונים

[. .] ההדגשה דבירור העולם בתקופתנו זו כהכנה לימות המשיח, היא רק באופן ד"אמורים בפרשה", בתורה, אלא גם) באופן הנראה בגלוי במצב העולם כולו¹ בימינו אלה.

ובהקדמה:

ישנם התמהים על המדובר בתקופה האחרונה שעומדים אנו בסוף זמן הגלות, עקבתא דמשיחא, ושואלים: היכן רואים זאת? הרי עולם כמנהגו מידי שנה בשנה כרגיל נהג? – ולפלא הכי גדול שאינם מתבוננים בהמאורעות שמתרחשים בעולם, מאורעות הגלויים ומפורסמים!

בתקופה האחרונה (החל משנים הכי אחרונות, ומוסיף והולך מזמן לזמן) מתרחשים ברחבי העולם מהפיכות קיצוניות, מן הקצה אל הקצה, ובחסידי ה' מתרחשים מהפיכות אלה בשקט, כלומר, ללא מלחמות ושפיכות-דמים, רחמנא ליצלן, עד כדי כך, שחיי היום-יום (בעניני המסחר וכיו"ב) ממשיכים להתנהל ע"ד הרגיל, כאילו עולם כמנהגו נהג, למרות שמתרחשת מהפיכה קיצונית בהנהגת המדינה כולה, אלא שהיא מהפיכה פנימית, בדרכי פוליטיקא מדינית:

לכל לראש ומתחיל ממדינת רוסיה (המדינה שממנה בא כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו יחד עם תלמידיו ושלוחיו), אשר, לאחרי תקופה של שבעים שנות משטר תקיף ואימתני שהפיל חיתתו על כל תושבי המדינה, עד שאפילו עבור התבטאות של ביקורת על המשטר היו עונשים להשלח לארץ גזירה (סיביר וכיו"ב) – נעשה לפתע, בפרק זמן קצר ביותר, שינוי קיצוני (ע"י העומדים בראש הנהגת המדינה) במשטר המדינה, ומתפשט גם בשאר מדינות דוגמתן.

ועד"ז במדינת סין – שבתקופה האחרונה מתרחשת מהפיכה בהנהגת המדינה בפנים וגם בנוגע לקשר ויחס עם שאר מדינות העולם, וכיו"ב, וכן במדינת הודו – שבפרק זמן קצר יחסית הוחלפו ראשי השלטון ששלט במשך תקופה ארוכה, ועד"ז מהפיכות קיצוניות בעוד כמה מדינות ברחבי העולם, ועד ל"איי הים", אשר, אין צורך לפרט ולהאריך, כיון שהדברים ידועים ומפורסמים.

והמדובר אודות מהפיכות במדינות כאלו שיש בהם ריבוי עצום של בני-אדם, כלומר, מהפיכות בממשלות ומשטרים שמנהיגים בליוני אנשים בכל רחבי העולם, ועד לרוב האנשים שבכל העולם!

המאמר – "בר נש אשתדל באורייתא ומקיים עלמא", נברא עלמא "זח"ב קסא, רע"ב). ולהעיר גם מהמשך

(1) עי"ז שנשתלשל מהתורה – "אסתכל באורייתא שנגעשה ע"י עבודתם של ישראל, כדלקמן בפנים.

וה"נס" שבדבר – ולפלא הכי גדול שלא שמים לב לכל זה, "אין בעל הנס מכיר בנסו"² – שמהפכות קיצוניות, שיש להם השפעה ישירה על רוב העולם, מתרחשות בשקט ובמנוחה, דבר שאין לו אח ורע בתולדות האנושיות כולה:

מהפיכות במשטר ושלטון של מדינות היו מלווים תמיד במלחמות עקובות דם שהתנהלו במשך תקופה ארוכה, שיבשו את מהלך החיים, הביאו הרס וחורבן ר"ל. ואין צורך להרחיק לכת ולחפש בדברי ימי העולם בדורות שלפנ"ז, כיון שראינו בדורנו זה את החורבן הנורא במלחמת העולם השני, לא תקום פעמיים צרה.

ואילו בימינו אלה, מתרחשים מהפכות קיצוניות גדולות יותר, ברוב העולם, ובחסידי ה', ה"ז ללא מלחמות ללא שפיכות דמים, ח"ו, אלא מתוך שקט ומנוחה.

ויש להוסיף, שמהפכות בעולם בימינו אלה רואים (לא רק ביחס להנהגת בני-אדם, אלא) גם ביחס לשאר הנבראים שבעולם, חי צומח ודומם – רעידות אדמה שאירעו בתקופה האחרונה, בפרק זמן קצר, ונמשכות גם עתה במקומות שונים בעולם (גם במדינה זו), ובחסידי ה', הקרבנות היו במספר קטן, ובפרט ביחס למקרים דומים שאירעו בתקופות שלפנ"ז.

וביאור השייכות דכהנ"ל לבנ"י – (דלכאורה, מאורעות שמתרחשים במהלכי הפוליטיקה ברחבי העולם (ללא קשר ישיר לבנ"י)³ אינם מענינים של בנ"י, שתפקידם לעסוק בלימוד התורה וקיום המצוות) – בכמה פרטים:

(א) הכרת גדלות הא-ל ונתינת שבח והודי' על גודל חסדיו – שכן, נוסף לגדלות הא-ל שנראית בהנהגת הטבע, כמ"ש "השמים מספרים כבוד א-ל גו"⁴, "כי אראה שמך מעשה אצבעותיך ירח וכוכבים אשר כוננת"⁵, מודגשת יותר גדלות הא-ל בהנהגה נסית, כבנדוד"ד, שמהפיכות קיצוניות ברחבי העולם מתרחשות בשקט ומנוחה, נס גדול שאינו אלא בכחו של הקב"ה ה"כל יכול!" ועל כך יש להודות להקב"ה על גודל החסד שבדבר, במכ"ש וק"ו מנתינת שבח והודי' על הנהגת הטבע מידי יום ביומו.⁶

(ב) הוספה באמונה בביאת המשיח והצפי' לביאתו, "אחכה לו בכל יום שיבוא" – שכן, מהפכות בעולם הם מהסימנים שהובאו במדרשי חז"ל על התקופה דעקבתא דמשיחא⁷, וכשרואים מהפכות גדולות בימינו אלה, ה"ז סימן נוסף שנמצאים אנו ברגעים האחרונים דעקבתא דמשיחא, ותיכף ומיד ממש בא משיח צדקנו.

(משיחת ש"פ תולדות, ד' כסלו ה'תש"נ - מוגה)

- (2) נדה לא, א.
- (3) מלבד העובדה שבכמה מדינות נעשה קל יותר לקיים תומ"צ.
- (4) תהלים יט, ב.
- (5) שם ה, ד.
- (6) ופשוט, שההתעסקות בלימוד התורה וקיום המצוות אינה גורעת כלל בהתבוננות בגדלות הא-ל.
- (7) ולדוגמא: "אם ראית מלכיות מתגרות אלו באלו צפה לרגלו של משיח" (ב"ר פמ"ב, ד). "שנה שמלך המשיח נגלה בו כל מלכי אומות העולם מתגרים זה בזה כו" (פסיקתא רבתי פיסקא קומי אורי). והרי תוכן ד"מלכיות מתגרות" הוא מהפכות בעולם, אלא, שבחסידי ה' ה"התגרות" היא מתוך שקט ומנוחה.

שייכות פרשת תולדות להגאולה

יום השבת בכלל שייך לגאולה – "שבת ומנוחה לחיי העולמים"¹, ועד"ז פ' תולדות – התחלת הפרשה היא "אלה תולדות יצחק", לשון גילוי כמו "מראה באצבעו ואומר זה"² וכפירוש רש"י – "הקב"ה צר קלסתר פניו של יצחק דומה לאברהם והעידו הכל אברהם הוליד את יצחק" (וכמבואר במאחז"ל³ שהדמיון בין אברהם ויצחק ה' כל כך גלוי ("אלה") עד שהיו צריכים סימן להבדיל ביניהם), ועד"ז בהמשך הפרשה (ה"תולדות" והפרטים שבגילוי ד"אלה") "ויתן לך", "יתן ויחזור ויתן" – שגם זה מורה על המשכה וגילוי נעלים ביותר (כבר מתחילתם (כמובן מזה שההתחלה היא בהוספה ד"ויתן", כנ"ל), ובפרט שבפסוק זה מתחיל חלק מיוחד בפרשה בקריאת התורה וכו') כמדובר בזה כמ"פ בארוכה ומבואר בפרטיות הן בדרושי חסידות והן בספרי נגלה השייכים לפסוק זה.

ויהי רצון שכן יהי' בפועל ממש, שכן, כשם שנס אמיתי הוא דוקא כאשר איננו נשאר בהעלם אלא נראה ונרגש בגלוי, עד"ז בנוגע לגאולה שצריכה לבוא בפועל ממש, באופן גלוי וניכר עד כדי כך שאפשר להכיר בו בחוש המישוש.

וכסיפור נשיא דורנו⁴ אודות הרביים שלפניו (ולהעיר על הפלא אשר, אע"פ שלא הי' נוהג לספר הכל אודותם, הנה דוקא סיפור זה סיפר וגילה וציוה לפרסם כו') שפעם באו לתבוע מאת אדמו"ר הזקן, ולנוסח אחר מאת אדמו"ר הצמח צדק, שכבר כלו כל הקיצין ועדיין לא באה הגאולה וענה שכיון שהפצת המעינות חוצה והחסידות של הרביים היא כבר באופן כזה שהמעניות הם בגלוי, ההפצה היא בגלוי והגיעה עד לחוצה בגלוי – הרי כבר ישנו ענין של גאולה, אבל השיבו על זה שצריכים את הגאולה האמיתית והשלימה בפועל.

כלומר, שהעיקר הוא גאולה כפשוטה דוקא ואי אפשר להחליף זאת אפילו ע"י ענין נעלה כל כך כהפצת המעינות חוצה, ולא די אפילו בהפצת המעינות כפי שנתפטה בימי אדמו"ר הזקן ביחס להפצה בימי הבעש"ט והמגיד – הנהגה שהתחילה בעיקר ב"ט כסלו⁵ (והרי עומדים בר"ח כסלו שכולל כל עניני החודש ועאכו"כ יום עיקרי כל כך שהוא עצמו נעשה "ראש השנה" על כל השנה כולה ועאכו"כ ביחס ליום ר"ח) ואעפ"כ מוכרחים גאולה בפועל דוקא, כנ"ל.

(משיחת ליל אדר"ח כסלו ה'תש"נ - בלתי מוגה)

- (1) תמיד בסופה. ראה לקו"ש ח"ו ע' 80 הערה 70. ח"ח ס"ע 490.
- (2) ראה תענית בסופה. שמו"ר ספכ"ג. פרש"י בשלח ואילך. ועוד.
- (3) טו, ב. (5) סה"ש תו"ש ס"ע 112 ואילך.
- (4) ב"מ פז, א.

המדור הבא מוקדש

לעילוי נשמת הרה"ג הרה"ח ר' חיים משה יהודה בהר"ר ירמיהו הכהן ולא"ה ע"ה בלוי מו"ל כת"י הראשונים, רב בית כנסת ומנהיג רוחני במשך יובל שנים, וזיכה אלפים במצוות תפילין ומזוזה נפטר ג' אייר ה'תשס"ג, לסדר "אמור אל הכהנים" ולע"נ זוגתו הרבנית חנה חיי' הנה בת ר' מאיר שמריהו ורחל – נפטרה י"ג כסלו ה'תשמ"ג יח"ד שתיכף ומיד יקויים היעוד "הקיצו ורגנו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה